

อนุสาวรีย์ อนุสรณ์สถานในภาคกลาง

คำนำ

แหล่งเรียนรู้โบราณสถานและบุคคลสำคัญทางประวัติศาสตร์เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่บุคคลที่จะศึกษาหาความรู้ทางประวัติศาสตร์หนังสือเล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นการสร้างสื่อที่มีประสิทธิภาพในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมและง่ายต่อการทำรายงานหรือทำงานส่งอาจารย์ ข้าพเจ้าผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้คงเป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้บริการไม่มากนักน้อยและข้าพเจ้าจะแก้ไขให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม นางกฤตยา กุฑวิเทศ บรรณารักษ์ อัคราจ้าง

พระบรมราชานุสาวรีย์พ่อขุนรามคำแหงมหาราช

ประวัติการก่อสร้าง เมื่อวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2507 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินทรงประกอบพิธีเปิดพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ณ จังหวัดสุโขทัยในโอกาสนี้ได้ทรงประกอบพิธีบวงสรวงสังเวศ สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ณ วัดศรีชุมด้วย ในครั้งนี้ปรากฏว่าประชาชนได้เรียกร้องให้ทางราชการดำเนินการสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์พ่อขุนรามคำแหงมหาราช โดยให้เหตุผลว่า พระบรมราชานุสาวรีย์ของมหาราชพระองค์อื่นได้สร้างครบถ้วนถ้วนทุกพระองค์แล้ว ยกเว้นแต่พระบรมราชานุสาวรีย์พ่อขุนรามคำแหงมหาราช ดังนั้นจังหวัดสุโขทัยจึงได้ริเริ่มดำเนินการนำเสนอความคิดเห็นมายังกระทรวงมหาดไทย ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้พิจารณารับหลักการ เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2507 และได้ตั้งคณะกรรมการดำเนินการก่อสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์ขึ้นโดยกรมศิลปากรรับผิดชอบออกแบบและการหล่อพระบรมรูปพ่อขุนรามคำแหงมหาราช

พระบรมรูปพ่อขุนรามคำแหงมหาราช ได้ประดิษฐานอยู่ที่ปะรำพิธี ณ เนินปราสาทเป็นเวลา 1 ปี งานก่อสร้างแท่นฐานจึงเสร็จเรียบร้อย จากนั้นจังหวัดสุโขทัยจึงได้ประกอบพิธีอันเชิญพระบรมรูปจากเนินปราสาทได้ประดิษฐานยังแท่นฐานปัจจุบันเมื่อวันที่ 13 เมษายน พ.ศ. 2519 และจัดให้มีมหกรรมฉลองสมโภชด้วย พิธีวางศิลาฤกษ์แท่นฐาน พระบรมราชานุสาวรีย์พ่อขุนรามคำแหง คือวันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2512 และเมื่องานออกแบบพระบรมรูปและปั้นหุ่นดินเสร็จพร้อมที่จะหล่อได้แล้ว คณะกรรมการดำเนินการก่อสร้างฯ ได้กราบบังคมทูลพระกรุณาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถเสด็จพระราชดำเนินทรงประกอบพิธีเททองหล่อพระบรมรูป ณ มณฑล กองหัตถศิลป์ กรมศิลปากร เมื่อวันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2513 เมื่อกรมศิลปากรปั้นหล่อพระบรมรูปพ่อขุนรามคำแหงมหาราชและภาพจำหลักนูนแสดงเหตุการณ์ในรัชสมัยเรียบร้อยแล้ว จังหวัดสุโขทัยมีความประสงค์จะอัญเชิญพระบรมรูปไปประดิษฐาน ณ ปะรำพิธีบริเวณเนินปราสาทอำเภอเมืองเก่า จังหวัดสุโขทัยเพื่อให้ประชาชนได้สักการบูชาในระหว่างที่ยังมิได้ประกอบพิธีเปิด ซึ่งขณะนั้นเป็นระยะที่กำลังดำเนินการก่อสร้างแท่นรากและจัดผังบริเวณ โดยได้ก่อสร้างปะรำเพื่อประดิษฐานพระบรมรูปชั่วคราว จังหวัดสุโขทัยได้ประกอบพิธีอันเชิญพระบรมรูปจากกองหัตถศิลป์ กรมศิลปากร เมื่อวันที่ 13 เมษายน พ.ศ. 2518

ลักษณะพระบรมรูป พ่อขุนรามคำแหงมหาราชประทับนั่งห้อย พระบาทบนพระแท่นมณีศิลาบาตร ขนาดเท่าพระแท่นจริงยาว 4 เมตร กว้าง 2.88 เมตร พระหัตถ์ขวาทรงถือสมุดไทยอันหมายถึงสรรพวิทยาการต่าง ๆ ที่พระองค์ทรงรอบรู้ พระหัตถ์ซ้ายแสดงลักษณะทรงสั่งสอนพสกนิกรหรือขณะออกวาราชการ พระแท่นด้านซ้ายมีพานวางพระขรรค์ไว้ข้าง ๆ ขนาดพระบรมรูป 2 เท่าพระองค์จริง เฉพาะพระองค์สูง 3 เมตร หล่อด้วยโลหะทองเหลืองผสมทองแดงรมดำ ขนาดน้ำหนักประมาณ 3 ตัน ลักษณะพระพักตร์อย่างพระพุทธรูปสมัยสุโขทัยตอนต้น ถ่ายทอดความรู้สึกที่แสดงว่าพ่อขุนรามคำแหงมหาราชทรงมีน้ำพระทัยเมตตากรุณา ยุติธรรม และเฉียบขาด เครื่องฉลองพระองค์และศิราภรณ์ยึดถือลักษณะจากเทวรูปของศิลปะสมัยสุโขทัย ผู้ปั้นหุ่นพระบรมรูปพ่อขุนรามคำแหงมหาราช คือ นายสนั่น ศิลากรณ์ นายช่างเอกของกรมศิลปากรซึ่งได้รับยกย่องว่าเป็นผู้มีฝีมือเป็นเยี่ยม

ลักษณะแทนฐาน ทรวดทรงแทนฐานอยู่ในผังสี่เหลี่ยมจัตุรัส ลักษณะสถาปัตยกรรมเลียนแบบศิลปกรรมสมัย
สุโขทัย เป็นแทนฐานแบบเจดีย์ทรงกลมในวัดมหาธาตุ จังหวัดสุโขทัย รอบฐานแบ่งออกเป็น 3 ชั้น ชั้นล่าง
สัณฐานเตี้ยเหมือนมูลดิน ประดับด้วยลวดลายกาบบัว ด้านหน้า

ประดิษฐานรูปศิลาจารึกจำลองขนาด 2 เท่าจริง บริเวณโดยรอบปลูกหญ้าและต้นไม้ มีบันไดขึ้น 4 ด้าน ระหว่าง
ชั้นบันไดประดับหินอย่างธรรมชาติยกพื้นขึ้นไปอีก 2 ชั้น แต่ละชั้นประดับด้วยลายบัวคว่ำบัวหงายถึงฐานชั้นที่ 3
ประดิษฐานพระแท่นมณีศิลาบาตร และพระบรมรูปพ่อขุนรามคำแหงมหาราช ด้านหน้าพระบรมรูปมี**คำจารึก**
คำจารึกพระบรมราชานุสาวรีย์พ่อขุนรามคำแหงมหาราช ณ จังหวัดสุโขทัย พ่อขุนรามคำแหงมหาราช พระโอรส
ในพ่อขุนศรีอินทราทิตย์และพระนางเสือง ทรงกระทำยุทธหัตถีมีชัยชนะขุนสามคนเจ้าเมืองฉอด เมื่อพระชนมายุ
19 พรรษา เสด็จเถลิงถวัลย์ราชสมบัติเป็นพระมหากษัตริย์พระองค์ที่สามแห่งกรุงสุโขทัย เมื่อพุทธศักราช 1822
ทรงประดิษฐ์อักษรไทย เมื่อพุทธศักราช 1826 โปรดเกล้าฯ ให้สลักศิลาจารึกลงเหตุการณ์ เมื่อพุทธศักราช 1835
ซึ่งเป็นหลักฐานสำคัญทางประวัติศาสตร์ของชาติสืบมา

ทรงกระทำสัมพันธไมตรีกับประเทศเพื่อนบ้าน พระราชทานพระราชกำหนดกฎหมายและทรงบำรุงการพระศาสนา
ให้รุ่งเรือง บ้านเมืองร่มเย็นเป็นสุขตลอดรัชสมัยของพระองค์ สวรรคตเมื่อพุทธศักราช 1842 ประชาชนชาวไทย
สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ จึงพร้อมใจกันสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์นี้ไว้เพื่อประกาศเกียรติคุณชั่วนิรันดร์

พระบรมราชานุสาวรีย์พ่อขุนรามคำแหงมหาราช

พระราชานุสาวรีย์สมเด็จพระสุริโยทัย

พระราชานุสาวรีย์สมเด็จพระสุริโยทัย เป็นพระอนุสาวรีย์ประดิษฐานพระรูปสมเด็จพระสุริโยทัย วีรสตรี
ไทยสมัยอยุธยา ตั้งอยู่ที่บริเวณทุ่งมะขามหย่อง ตำบลบ้านใหม่ อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา มีพื้นที่ประมาณ 250 ไร่ มีลักษณะเป็นอนุสรณ์สถาน ประกอบด้วยพระราชานุสาวรีย์ข้างทรง
ของสมเด็จพระสุริโยทัย มีนักรบจากตรังคบหาที่มีเค้าโครงหน้าละม้ายนายพลฯ ในยุคนั้น 2 ท่าน คือ พลเอกวิมล
วงศ์วานิช และพลเอกสุนทร คงสมพงษ์ ตั้งอยู่บนเกาะกลางน้ำ พื้นที่จำลองค่ายข้าศึกและกองทัพข้าศึก 4 ทิศ
ทางด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ของพื้นที่อ่างเก็บน้ำมีเนื้อที่ราว 180 ไร่ จุน้ำราว 1,000,000 ลูกบาศก์เซนติเมตร

อาคารอเนกประสงค์ และสวนสาธารณะริมอ่างเก็บน้ำ ประวัติการก่อสร้างพระราชานุสาวรีย์สมเด็จพระสุริโยทัย พระราชานุสาวรีย์สมเด็จพระสุริโยทัยเป็นโครงการอนุสรณ์สถานที่เกิดขึ้นตั้งแต่สมัย พลเอกแประม ตินสุลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี โดยในวันที่ 21 มิถุนายน 2531 คณะรัฐมนตรีในสมัยนั้นได้มีมติเห็นชอบให้ดำเนินการจัดสร้าง พระราชานุสาวรีย์สมเด็จพระสุริโยทัย เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติ

แก่พระองค์ท่าน ที่ทรงเป็นวีรสตรีผู้กล้าหาญในประวัติศาสตร์ชาติไทยโดยมอบหมายให้กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รับผิดชอบต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล จนกระทั่งสมัย พลเอกอิสระพงศ์ หนุนภักดี เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มอบหมายให้กรมโยธาธิการ ได้ดำเนินการออกแบบวางผังก่อสร้างเพื่อเสนอต่อนายอานันท์ ปันยารชุน นายกรัฐมนตรีเพื่อขอรับความเห็นชอบและได้ลงนามเห็นชอบและแต่งตั้งคณะกรรมการจัดสร้าง พระราชานุสาวรีย์สมเด็จพระสุริโยทัย เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2534 ส่วนองค์พระราชานุสาวรีย์และประติมากรรม ภายในพระราชานุสาวรีย์สมเด็จพระสุริโยทัยนั้น ออกแบบและปั้นรูปโดยคุณไข่มุก ชูโต โครงการนี้ยังเป็นโครงการตามแนวพระราชดำริในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ที่จะก่อสร้างประโยชน์ให้แก่ประชาชนในจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ในด้านการป้องกันน้ำท่วมและเป็นแหล่งเก็บน้ำ อีกทั้งยังเป็นการสร้างจิตในความรักชาติรักแผ่นดินและเป็นกรเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระสุริโยทัยและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ในวโรกาสที่พระชนมายุครบ 5 รอบในปี 2535 ด้วย พื้นที่นี้ถูกใช้เป็นที่รับน้ำหลายครั้ง ในคราวที่มีน้ำท่วมในจังหวัดภาคกลาง โดยพื้นที่บริเวณทุ่งภูเขาทอง และพระราชานุสาวรีย์เป็นทุ่งกว้าง

และส่วนหนึ่งเป็นพื้นที่ส่วนพระองค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ซึ่งพระองค์ทรงมีพระบรมราชานุญาตให้ผันน้ำเหนือจากแม่น้ำเจ้าพระยาเข้าที่ดินส่วน พระองค์ ส่งผลทำให้ชาวบ้านอีกหลายทุ่งอนุญาตให้ผันน้ำเข้าด้วย ตามมติที่ประชุมคณะที่ปรึกษาและกรรมการประสานการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วมในลุ่มน้ำเจ้าพระยา ตามแนวพระราชดำริ ครั้งที่ 1/2549 ที่ตั้งบริเวณทุ่งมะขามหย่องนี้มีความสำคัญเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ คือเชื่อกันว่าพื้นที่ด้านตะวันตกของอยุธยาในสมัยก่อนเป็นพื้นที่ที่ข้าศึกเมื่อยกทัพพม่ามักจะมีการตั้งค่ายในบริเวณที่ราบบริเวณนี้ จนฤดูน้ำหลากจึงจะล่าถอยออกไป การรบสมัยต่าง ๆ คาดว่าน่าจะเกิดใกล้เคียงกับบริเวณนี้ รวมทั้งการทำยุทธหัตถีในสมัยสมเด็จพระนเรศวรมหาราชด้วย ทำให้ทางกระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการขยายพื้นที่ส่วนพระราชานุสาวรีย์ออกไป และได้จัดสร้างพระราชานุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราชในบริเวณนี้เช่นกัน นอกจากนี้ประวัติศาสตร์สมเด็จพระสุริโยทัยยังมีความสัมพันธ์มีศักดิ์เป็นพระบรมอัยยิกาเจ้า (ยาย /พระบรมราชชนนีของพระวิสุทธิกษัตริย์) ของสมเด็จพระนเรศวรมหาราชด้วย แนวความคิดของผู้ออกแบบผังแม่บทนั้น เป็นอนุสรณ์สถานที่ประกอบด้วยองค์พระราชานุสาวรีย์ และภูมิทัศน์โดยรอบเป็นเรื่องราวที่สอดคล้องกับประวัติศาสตร์ (ที่กองทัพข้าศึกเข้ามาตั้งทัพในบริเวณนี้ และต้องล่า

ถอยไปอันเนื่องมาจากน้ำหลากที่มาประจำทุกปี และส่วนจำลองความรู้สึกของประชาชนที่รอรับพระบรมศพของสมเด็จพระสุริโยทัย ขณะกลับพระนครฯ) อีกทั้งสามารถสนองตอบวัตถุประสงค์ในแง่การชลประทาน ที่ผันน้ำเพื่อป้องกันน้ำท่วม และเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจอีกด้วย ส่วนประติมากรได้แรงบันดาลใจในการสร้างงานประติมากรรมตามบุคคลต่าง ๆ เช่น นักรบจาดูรงคบาท ที่มีหน้าละม้ายนายพลฯ ทำให้เมื่อเวลาที่นักท่องเที่ยวเดินทางไปนมัสการหรือเที่ยวชมอนุสรณ์สถานที่นี้ก็อดไม่ได้ที่จะทายกันว่าใคร ละม้ายใคร

พระราชานุสาวรีย์สมเด็จพระสุริโยทัย

อนุสาวรีย์วีรชนค่ายบางระจัน

อนุสาวรีย์ค่ายบางระจัน ประดิษฐานอยู่ ณ บริเวณสวนอุทยานค่ายบางระจันริมถนนสายสิงห์บุรี - วัดค่ายไม้แดง อำเภอค่ายบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี เป็นรูปหัวหน้าชาวบ้านที่รวบรวมผู้คนเข้าต่อสู้กับพม่าที่ค่ายบางระจันรวม 11 คน มีนายทองเหม็น ชี้กระบือมือถือขวาน นายจัน หนวดเขี้ยว ขุนสรรรค์ นายดอก นายโชติ นายพันเรื่อง นายแท่น นายเมือง นายแก้ว นายอินและนาย ทองแสดงใหญ่ยืนถืออาวุธต่าง ๆ เช่น ดาบ หอก ขวาน มีดวีรชนค่ายบางระจันได้ต่อสู้พม่าด้วยความกล้าหาญและด้วยกำลังใจเด็ดเดี่ยวยอมเสียสละแม้เลือดเนื้อและชีวิต เพื่อรักษาแผ่นดินไทยรบพม่าถึง 7 ครั้ง จนพม่าครั้นคร้ามฝีมือ ประวัติวีรชนชาวบ้านค่ายบางระจัน ในปี พ.ศ. 2308 สมัยพระเจ้าเอกทัศนครองกรุงศรีอยุธยา พระเจ้ามังระกษัตริย์พม่าได้ส่งกองทัพมาตีกรุงศรีอยุธยา 2 ทาง คือทางเหนือและทางใต้ ทางเหนือมีเนเมียวสีหบดีเป็นแม่ทัพยกเข้ามาทางเมืองตาก ทางใต้มีมังฆวนนระเป็นแม่ทัพยกเข้ามาทางกาญจนบุรี กองทัพทั้งสองตีหัวเมืองเรื่อยมา จนถึงخانเมืองก็ตั้งค่ายล้อมไว้ไม่เข้าตีกรุงศรีอยุธยาทันที เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ทำให้มีผู้กล้าหาญ 6 คน แขวงเมืองวิเศษไชยชาญ คือ นายแท่น นายโชติ นายอิน นายทองแก้ว นายดอก นายเมือง ไม่สามารถถอยหนีต่อไปจึงเข้าปรึกษากันหาทางรวมกำลังเข้าต่อสู้โดยวางแผนการ แม้ชาวบ้านบางระจันจะคมกำลังออกตีค่ายพม่าหลายครั้งก็ไม่ยอมออกมารบนอกค่ายใช้แต่ปืนใหญ่ยิงออกมาจนชาวบ้านบางระจันล้มตายลงทุกที ชาวบ้านบางระจันจึงส่งคนถือใบมาขอปืนใหญ่จากกรุงศรีอยุธยา เพื่อไปสู้กับพม่าแต่ทางกรุงศรีอยุธยาเกรงว่าจะถูกข้าศึกเอาไปประหวางทาง จึงไม่ยอมส่งปืนใหญ่มาให้เพียงให้พระยารัตนธิเบศร์ออกมาช่วยหล่อปืนใหญ่ให้เท่านั้น ปรากฏว่าปืนใหญ่ที่หล่อแตกไร้ใช้ไม่ได้ ทำให้กำลังใจชาวบ้านค่ายบางระจันท้อถอยลงไปจนในที่สุดชาวบ้านบางระจันก็เหลือแต่พันเรื่องกับนายแสงใหญ่ เป็นหัวหน้าและถูกทหารพม่าซัดอุโมงค์เข้าไปตั้งค่ายประชิดเอาปืนใหญ่ยิงเข้าไปในค่ายจนพังทลายแล้วส่งทหารตามเข้าโจมตี แม้ชาวบ้านบางระจันจะพยายามต่อสู้รบอย่างเข้มแข็งและเต็มความสามารถก็ไม่สามารถต้านพม่าซึ่งมีกำลังและอาวุธที่ดีกว่าได้จึงหัวหน้าค่ายบางระจันเสียชีวิตหมดค่ายบางระจันจึงแตก รวมเวลาที่ต่อสู้กับพม่าได้นานถึง 5 เดือนเศษ แม้ชาวบ้านบางระจัน จะพ่ายแพ้ในที่สุด แต่ชื่อเสียงและเกียรติคุณยังคงอยู่แม้เวลาล่วงเลยมาแล้ว 200 กว่าปีแล้ว เรื่องราวของวีรกรรมยังคงอยู่ ปรากฏอยู่ในหน้าหนึ่งของประวัติศาสตร์ ปัจจุบันมีการสร้างอนุสาวรีย์วีรชน ค่ายบางระจันในปี พ.ศ. 2517 โดยกรมศิลปากร สร้างอนุสาวรีย์ไว้ตรงกันข้ามวัดโพธิ์เก้าต้นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบันทรงเสด็จพระราชดำเนินมาในวโรกาสเปิดอนุสาวรีย์วีรชนค่ายบางระจัน เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ.

2519 ทรงมีพระราชดำรัสไว้จึงขออันเชิญพระราชดำรสมาลงไว้ ณ ที่นี้ ชวีกรรมในครั้งนั้นเป็นของผู้ที่รักแผ่นดินไทย เป็นสิ่งที่ทำให้คนไทยทั้งมวล ทั้งในอดีตและปัจจุบันมีกำลังใจและเตือนสติให้มีความสามัคคีและรักชาติใจให้เข้มแข็ง เพื่อรักษาประเทศไทยให้ตนเองและเพื่อความมั่นคงของแผ่นดินที่ฐานของอนุสาวรีย์มีคำจารึกไว้ว่าสิงห์บุรีนี้ นามใด สิงห์แห่งต้นตระกูลไทยแน่แท้ ต้นตระกูล ณ กาลไหน วานบอก หน้อยเพื่อน ครั้งพม่ามาล้อมแล้ ทัวห้องบางระจัน ป หลังจากพม่าตีค่ายบางระจันแตกแล้วก็เคลื่อนทัพเข้าล้อมกรุงศรีอยุธยา และสามารถตีกรุงศรีอยุธยาแตกอีกเป็นครั้งที่ 3 ในปี พ .ศ . 2310 ไทยได้เสียกรุงศรีอยุธยาแก่พม่า สมเด็จพระเอกทัศเสด็จหนีไปหลบซ่อนตัวและอดอาหารอยู่ประมาณ 10 วัน พม่าจับตัวได้นำไปที่ค่ายโพธิ์สามต้น และเสด็จสวรรคตที่นั่น รายชื่อวีรชนที่ปรากฏในประวัติศาสตร์ - พระอาจารย์ธรรมโชติ เดิมอยู่วัดเขานางบวช แล้วมาอยู่วัดโพธิ์สามต้น มีความรู้ทางวิชาอาคม เป็นที่พึ่งพาทางใจแก่ชาวบ้านค่ายบางระจัน นายแท่น เป็นชาวบ้านสีบัวทอง ถืออาวุธสั้นถูกปืนของพม่าที่เข้าในการรบครั้งที่ 4 - นายอิน เป็นชาวบ้านสีบัวทอง - นายเมือง เป็นชาวบ้านสีบัวทอง - นายโชติ เป็นชาวบ้านสีบัวทอง ถืออาวุธสั้น - นายดอก เป็นชาวบ้านกลับ - นายทองแก้ว เป็นชาวบ้านโพทะเล - นายจัน หนวดเขี้ยว เก่งทางใช้ดาบ เสียชีวิตในการรบครั้งที่ 4 - นายทองเหม็น ชี้กระบือเข้าสู่รบกับพม่า ตกในวงล้อมถูกพม่าตีตายในการรบครั้งที่ 4 - ขุนสรรค์ มีฝีมือเข้มแข็งมักถือปืนเป็นนิจ แม่นปืน - พันเรือง - นายทอง แสงใหญ่

อนุสาวรีย์วีรชนค่ายบางระจัน

พระบรมราชานุสาวรีย์ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ประดิษฐานอยู่หน้าตึกรัฐสภา ด้านข้างสวนสัตว์ดุสิต กรุงเทพมหานคร กรมศิลปากรเป็นผู้ออกแบบ โดยอัญเชิญพระปรมาภิไธย และพระราชหัตถเลขาตอนหนึ่งซึ่งพระราชทานรัฐธรรมนูญให้แก่ปวงชนชาวไทย เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ . 2475 จารึกไว้ที่ฐานของพระบรมราชานุสาวรีย์ ดังนี้ "ข้าพเจ้าพร้อมที่จะสละอำนาจ ซึ่งข้าพเจ้ามีอยู่แต่ก่อน ให้กับประชาชนโดยทั่วไปแต่ข้าพเจ้าไม่ยอมสละให้กับบุคคล หรือคณะใดๆเพื่อที่จะใช้อำนาจนั้น ด้วยสมบูรณ์ญาสิทธิราชโดยไม่ฟังเสียงอันแท้จริงของประชาชน " พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเป็นพระมหากษัตริย์พระองค์ที่ 7 แห่งพระบรมราชจักรีวงศ์ ทรงเป็นพระราชโอรสองค์ที่ 76 ในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระ - ศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ ประสูติเมื่อวันพุธ เดือน 11 แรม 14 ค่ำ ปีมะเส็ง ตรงกับวันที่ 8 พฤศจิกายน พ .ศ . 2436 มีพระนามเดิมว่า "เจ้าชายประชาธปกคัตถิดเดช กรมขุนสุโขทัยธรรมราชา " ด้านการศึกษาเมื่อพระองค์มี

พระชนมายุได้ 12 ชันษา ในปีมะเส็ง พ .ศ .2448 ได้เสด็จไปทรงศึกษาวิชาทหารบก ที่เมืองวูริช และโรงเรียนทหารม้าฮัลเตอร์ซอล ประเทศอังกฤษ ทรงศึกษาหลักสูตรเสนาธิการทหารชั้นสูง ที่ประเทศฝรั่งเศส จึงเสด็จกลับมารับราชการทหารในสมัยรัชกาลที่ 6 ดำรงพระยศเป็นนายพันโท แห่งกองทัพบก ตำแหน่งราชองครักษ์ และพระองค์เป็นผู้บังคับการโรงเรียนนายร้อยทหารบกชั้นปทุม ต่อมาได้พระราชทานเลื่อนยศเป็นนายพันเอก ทรงดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ กองพลทหารบกที่ 2 สมัยการเปลี่ยนแปลง ปี พ .ศ .2474 กิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก ทำให้พระองค์ต้องปลดข้าราชการออก ลดเงินเดือนข้าราชการ รับปรุงระเบียบและวิธีการ ในกระทรวงต่างๆ ให้รัดกุมยิ่งขึ้น ปี พ .ศ . 2475โปรดเกล้าฯให้สร้างพระบรมราชานุสาวรีย์ สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก และสะพานปทุมบรมราชานุสรณ์ (สะพานพุทธ)เป็นการสมโภชฉลองกรุงเทพฯครบรอบ 150 ปี ทำให้การจราจรในกรุงเทพฯและธนบุรีเป็นไปได้สะดวก ในปีเดียวกันนี้เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน คณะราษฎรได้ยึดอำนาจเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบ ประชาธิปไตย ซึ่งพระองค์ทรงยินยอม และพระองค์ได้พระราชทานรัฐธรรมนูญการปกครองชั่วคราวให้เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน พ .ศ . 2475 และพระราชทานรัฐธรรมนูญฉบับถาวรเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม พ .ศ . 2475 พระองค์ทรงสละราชสมบัติเมื่อ วันที่ 2 มีนาคม พ .ศ . 2477 หลังจากครองราชย์ได้นาน 10 ปีพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงใช้ชีวิตส่วนพระองค์ อยู่ร่วมกับสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระบรมราชินี ณ ประเทศอังกฤษ จนกระทั่งสวรรคตด้วยโรคพระหทัย เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม รวมพระชนมายุได้ 48พรรษา

พระบรมราชานุสาวรีย์ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว

เอกสารอ้างอิง

คำจันทร์ แสงสว่าง . ประวัติชาติไทย . กรุงเทพฯ : บริษัทอรุณรุ่ง , 2550. พรรณี สุริยะ . อนุสาวรีย์ของไทย . กรุงเทพฯ : สายน้ำการพิมพ์ , 2551 ธรเนศ ปัจฉิมพลี . อนุสรณ์สถาน . กรุงเทพฯ : แสงฟ้าการพิมพ์ , 2550.

ผู้ผลิต E-Book

นางกฤตยา กุฑวิเทศ ตำแหน่ง บรรณาธิการ (อัตรากำลัง) สำนักงาน กศน . จังหวัดชลบุรี จากโครงการผลิตและพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-Book) ปีงบประมาณ 2551 สถาบันพัฒนาการศึกษาจากระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยภาคตะวันออก